

Christensen) og paa egne Vegne sige, at vi have været enige om, at vi ikke saa os i Stand til at love, at vi kunne fortsætte Kreditforeningens Virksomhed paa samme Maade som hidtil, naar denne Begunstigelse fratages os. Derfor haaber jeg, at vi kunne blive ved at opfylde Statutterne og refundere Taksationsomkostningerne til Laansøgere ligesom hidtil. Men vi ere ikke i Stand til at gøre det, hvis man rører i mindste Maade derved, thi det vil bringe Foreningens Status nedad, idet det vil bevirke, at vi ikke kunne faa Reservefonden op i den Størrelse, som den bør have. Denne maa da hvert Aar angribes for at opfylde disse Forpligtelser, og vi kunne ikke, da det gennemgaaende er ubemidlede, der ere Medlemmer af Foreningen, paalægge Laansøgerne et saadant Offer. De have baade Kurstabet og flere andre Omkostninger at bære i Modsætning til Statshusmændene. Som jeg før har omtalt, bibringes der netop Husmandskreditforeningen et Tab ved Loven om Jord til Landarbejdere, idet Husmandskreditforeningen siden — for ikke at begynde for tidligt vil jeg begynde med Aar 1900 — har overtaget 299 jordløse Huse som Følge af, at der ikke har været Købere til dem, fordi de, som i Fortiden have købt disse Ejendomme, ere blevne Statshusmænd. Flere af disse have været i Besiddelse af saadant et lille Hus. Naar de ere blevne Statshusmænd, klare de de Pligter, de derved have paataget sig, og lade Husmandskreditforeningen om Resten, for saa vidt angaar deres jordløse Hus. De lade være med at betale Renten, saa at Husmandskreditforeningen maa overtage Ejendommen. Det er ikke, fordi Husmandskreditforeningens Medlemmer misunde Statshusmændene de Begunstigelser, de oppebære, men vi opfordre indtrængende Lovgivningsmagten til, at den ikke fratager os de Begunstigelser, der ere ydede os, thi det kunne vi ikke taale ved Siden af de Tab, der paabyrdes Foreningen ad anden Vej.

Til Slutning vil jeg blot omtale Forholdet vedrørende de nye Skatteforslag. Der er ved de to sidste Valg blevet talt saa meget om Skattepaalæg baade fra Socialdemokraternes og fra de radikale Folketingsmænds og Kandidaters Side, og der blev sagt, at vi kunde ikke gaa den kommende Tid i Møde og gennemføre de forskellige vedtagne Love, navnlig da Militærlovene, uden enten at paalægge nye Skatter eller sætte Skruen i Bevægelse og forhøje de Skatter, vi havde i Forvejen. Det benægtedes paa Valgtribunerne fra

Regeringspartiets Side, at vi skulde behøve Skattepaalæg ud over den Formueskat, som er paalagt de mere velhavende. Der blev sagt, at naar vi talte om Skattepaalæg, var det kun en Bøhmand. Naar man taler om Bøhmænd, er det i Almindelighed overfor Børn, men man siger da ofte: I skulle ikke være bange, for Bøhmanden kommer ikke. Men i dette Tilfælde har Bøhmanden vist sig i uhyggelig Grad. Det er gaaet paa samme Maade, som naar man i en Kommune har paalignet Skat og saa i Aarets Løb ser sig nødsaget til at faa flere Penge ind. Man har saa somme-tider søgt Amtsraadet om Tilladelse til udover de 4 Kvartaler at opkræve Skat for et femte Kvartal. Det samme er blevet Tilfældet her. De nye Skattepaalæg virke paa samme Maade, som naar man i Stedet for 4 kommer til at svare 5 Gange Skat i Løbet af et Aar. Jeg antager, at Vælgerne ville tales ved med dem, som have bildt dem det modsatte ind, idet man ikke ustraffet kan sige et og gøre noget andet. Jeg antager, at Vælgernes Dom, at Nemesis vil ramme dem en Gang inden ret længe, akkurat ligesom den ramte Højres Medlemmer, den Gang hele det samlede Venstre og Socialdemokratiet vare med til at forlange Nedsættelse i de militære Udgifter.

Hvad andet end Udtalelser om Nedsættelse i de militære Udgifter er det, der har bragt det nuværende Regeringsparti til Magten? Hvad andet er det, det har slaaet sig op paa, end Kravet om Nedsættelse i de militære Udgifter, det eneste Sted, hvor der var noget at spare? Og hvad andet tro de Herre, vil bringe dem til Fald end dette, at de gaa den stik modsatte Vej og lade Militærudgifterne stige værre end i Højres Dage? Jeg er overbevist om, at Vælgerne en Gang ville tale, og at de, der ville holde paa Nedsættelsen af de militære Udgifter, til sidst ville vinde Flertallet. Nemesis vil ramme dem, som love et, men gøre et andet.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Andersen: Det ærede Medlem, der sidst talte (Johannes Pedersen), anmodede mig om at udlevere min Hjemmelsmand for de Udtalelser, jeg fremsatte forleden Dag angaaende Husmandskreditforeningerne. Det vil jeg ikke gøre, thi det er ikke Personen, men det er et daarligt Princip, jeg ønsker at komme til Livs. Det ærede Medlem sigtede mig for, at jeg tjente Sagførerinter-